
Rosa Tudor

Autor:

Data de publicació: 28-08-2020

La rosa Tudor és una combinació de la rosa vermella de Lancaster amb la rosa blanca de York al mig. La rosa Tudor (de vegades anomenada rosa de la Unió) és l'emblema heràldic floral tradicional d'Anglaterra i pren el seu nom i orígens de la Casa de Tudor, que unia la Casa de Lancaster i la Casa de York. La rosa Tudor consta de cinc pètals interiors blancs, que representen la Casa de York, i cinc pètals exteriors vermells per representar la Casa de Lancaster.

[Salta a la navegació](#)[Anar a la cerca](#)

Aquest article tracta sobre l'element heràldic. Per a la pel·lícula de 1936, vegeu Tudor Rose (pel·lícula). Per a altres usos, vegeu Rosa de Tudor (desambiguació).

La rosa Tudor és una combinació de la rosa vermella de Lancaster i la rosa blanca de York.

La rosa Tudor (de vegades anomenada rosa de la Unió) és l'emblema heràldic floral tradicional d'Anglaterra i pren el seu nom i orígens de la Casa de Tudor, que unia la Casa de Lancaster i la Casa de York. La rosa Tudor consta de cinc pètals interiors blancs, que representen la Casa de York, i cinc pètals exteriors vermells per representar la Casa de Lancaster.

Contingut

Orígens

La rosa blanca de la Casa de York

Tudor doble rosa coronada reialment.

Tudor doble rosa relliscada i coronada.

A la batalla de Bosworth Field (1485), Enric VII, de la Casa de Lancaster, va prendre la corona d'Anglaterra de Ricard III, de la Casa de York. D'aquesta manera va posar fi a la retrospectivament batejada com "Guerres de les Roses". Els reis de la Casa de Lancaster de vegades havien utilitzat una rosa vermella o daurada com a insígnia; i la Casa de York havia utilitzat una rosa blanca com a insígnia. El pare d'Enric era Edmund Tudor, i la seva mare era Margaret Beaufort de la Casa de Lancaster; el gener de 1486 es va casar amb Elisabet de York per reunir les dues faccions. (A la batalla, Ricard III va lluitar sota la bandera del senglar,[1] i Harry sota la bandera del drac de la seva Gal·les natal). La juxtaposició rosa blanca versus rosa vermella va ser sobretot l'invent d'Enric, creat per explotar el seu atractiu com a "rei pacificador". [2] L'historiador Thomas Penn escriu:

La rosa vermella "Lancastrian" era un emblema que amb prou feines existia abans d'Enric VII. Els reis lancastrians utilitzaven la rosa esporàdicament, però quan ho feien sovint era or en lloc de vermell; Enric VI, el rei que va presidir el descens del país a la guerra civil, va preferir la seva insígnia de l'antílop. Certament, els menyspreus no es referien al traumàtic conflicte civil del segle 15 com les "Guerres de les Roses". Durant la millor part d'un quart de segle, del 1461 al 1485, només hi havia una rosa reial, i era blanca: la insígnia d'Eduard IV. Les roses van ser realment creades després de la guerra per Enric VII. [2]

En casar-se, Enric VI va adoptar la insígnia de rosa Tudor unint la Rosa Blanca de York i la Rosa Vermella de Lancaster. La rosa tudor es veu ocasionalment dividida en quarts (heràldicament com a "quarterada") i verticalment (en termes heràldics per pàl·lid) vermells i blancs. [3] Més sovint, la rosa Tudor es representa com una rosa doble,[4] blanca sobre vermell i sempre es descriu, heràldicament, com a "pròpia" (és a dir, de color natural, tot i no existir realment a la natura).

Xilografia del segle 16 de la coronació d'Enric VIII i Caterina d'Aragó mostrant-los amb les seves respectives insígnies: la rosa Tudor i la magrana espanyola

Tudor rosa disminuïda amb la magrana espanyola.

Tudor es va aixecar, dimitit amb el card, coronat.

Tudor es va aixecar rellicant i coronat del Retrat pelicà d'Isabel I.

Usos històrics

Enric VII es va reservar en el seu ús de la rosa tudor. Utilitzava regularment la rosa lancastriana per si mateixa, sent la casa a la qual descendia. El seu successor Enric VIII, descendent de la Casa de York també a través de la seva mare, utilitzaria la rosa més sovint. [5]

Quan Arthur, príncep de Gal·les, va morir el 1502, la seva tomba a la catedral de Worcester va utilitzar les dues roses; afirmant així la seva descendència reial tant de les cases de Lancaster com de York. [5]

Durant el seu regnat, Enric VIII va tenir la llegendària "Taula Rodona" al castell de Winchester, llavors es creia que era genuïna - repintada. [6] El nou esquema de pintura incloïa una rosa Tudor al centre. Abans d'això, el seu pare Enric VII havia construït la capella Enric VII a l'abadia de Westminster (més tard es va utilitzar per al lloc de la seva tomba) i estava decorada principalment amb la rosa Tudor i el portcullis de Beaufort, com a forma de propaganda per definir la seva reclamació al tron.

La rosassa tudor pot aparèixer rellicada i coronada: mostrada com un esqueix amb una tija i fulles sota una corona; aquesta insígnia apareix en el "Retrat pelicà" de Nicholas Hilliard d'Isabel I i des d'una Ordre en Consell (datada el 5 de

novembre de 1800), ha servit com a emblema floral reial d'Anglaterra.

La rosa tudor també pot aparèixer disminuïda (tallada per la meitat i combinada amb mig altre emblema) per formar una insígnia composta. El Westminster Tournament Roll inclou una insígnia d'Enric i la seva primera esposa Caterina d'Aragó amb una rosa Tudor relliscada unida amb la insígnia personal de Caterina, la magrana espanyola; [7] la seva filla Maria I portava la mateixa insígnia. [8] Després del seu ascens al tron anglès, Jaume VI d'Escòcia i I d'Anglaterra van utilitzar una insígnia que consistia en una rosa Tudor disminuïda amb un card escocès i coronada per una corona reial. [9]

Usos contemporanis

La rosa Tudor coronada i relliscada s'utilitza com a insígnia vegetal d'Anglaterra, ja que Escòcia utilitza el card, Gal·les utilitza el porro i Irlanda utilitza el trèvol (Irlanda del Nord de vegades utilitza el lli). Com a tal, es veu als uniformes de vestits dels guerrers del lemen a la Torre de Londres i del lemen de la Guàrdia. Apareix en el disseny de la moneda de 20 pence encunyada entre 1982 i 2008, i en l'escut reial del Regne Unit. També apareix a l'escut d'armes del Canadà.

Com a part de la insígnia de la Cort Suprema del Regne Unit, la rosa Tudor representa Anglaterra al costat de les insígnies florals de les altres parts constituents de Gran Bretanya i Irlanda del Nord.

La insígnia heràldica de l'actual portaavions insígnia de la Royal Navy HMS Queen Elizabeth utilitza una rosa Tudor amb colors dividits verticalment (per pàl·lid), heretant l'heràldica de principis del segle XX super-temuda cuirassat ràpid de petroli HMS Queen Elizabeth. La rosa Tudor forma part de la insígnia de la gorra del Cos d'Intel·ligència de l'exèrcit britànic. La rosa Tudor s'utilitza com a emblema de The Nautical Training Corps, una organització juvenil uniformada fundada a Brighton el 1944 amb 20 unitats al sud-est d'Anglaterra. La insígnia del cos té la rosa Tudor a la barraca d'una àncora amb el lema "Per Déu, reina i país". També s'utilitza com a part de la insígnia de gorra del Cos.

La rosa tudor també és destacada en diversos pobles i ciutats. La Ciutat Reial de Sutton Coldfield, utilitza l'emblema amb freqüència, a causa que la ciutat va rebre l'estatus de Ciutat Reial per Enric VIII. La rosa Tudor apareix a l'escut d'armes d'Oxford. També s'utilitza notablement (tot i que de forma monocromàtica) com a símbol de VisitEngland, el patronat de turisme d'Anglaterra. [10] Un disseny de mig i mig es va utilitzar com a "Border Rose" en algunes parts de Todmorden, una conurbació que històricament va ser bisectada per la frontera Yorkshire-Lancashire. [11]

El districte i el comtat de Queens a la ciutat de Nova York utilitza una rosa Tudor a la seva bandera i segell. [12] La bandera i el segell d'Annapolis, Maryland, presenta una rosa Tudor i un card coronat amb una corona. La ciutat de York, Carolina del Sud, és sobrenomenada "La ciutat de la rosa blanca", i la propera ciutat de Lancaster, Carolina del Sud, és sobrenomenada "La ciutat de la rosa vermella". York, Pennsilvània i Lancaster, Pennsilvània, són sobrenomenats de manera similar, utilitzant roses blanques i vermelles estilitzades en els seus emblemes, respectivament.

La rosa Tudor utilitzada a la cadena en el retrat de Sir Thomas More de Hans Holbein el Jove

Insígnia contemporània del lemen de la Guàrdia

Rosa simplificada sobre l'estilitzada insígnia del Tribunal Suprem utilitzada en la tapisseria de l'edifici.

Vegeu també

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Tudor rose

Bandera d'Anglaterra
Insígnies Reials d'Anglaterra
Dinastia Tudor

Notes

[^] "senglar". *concise.britannica.com*. Arxivat de l'original el 14 October 2007. [Consulta: 21 juny 2007]. A Europa el senglar és una de les quatre bèsties heràldiques de la persecució i va ser la marca distintiva de Ricard III, rei d'Anglaterra.

[^] Puja a:un b Penn, Tomàs. "Com Enric VII va brandar els Tudors" , *The Guardian*, 2 de març de 2012

^ Savi, p. 22

^ Fox-Davies, La guia completa de l'heràldica, p. 270

^ Puja a:un b Ryrie, Alec (2017). L'època de la Reforma: els regnes Tudor i Stewart, 1485-1603. Routledge, Grup Taylor & Francis. Pàg 47.

^ Starkey, p. 41

^ Fox-Davies (1909), p. 276

^ Boutell, p. 229

^ Fox-Davies (1907), p. 117.

^ rradmin (26 de març de 2018). "Inici". VisitEngland. [Consulta: 19 gener 2020].

^ <https://www.examinerlive.co.uk/news/history/small-town-stuck-middle-between-24188413>

^ Levine, Alexandra S. (14 de juny de 2017). "Nova York avui: descodificant les nostres banderes de districte". The New York Times. ISSN 0362-4331. [Consulta: 18 abril 2019].

Referències

Boutell, Carles; A.C. Fox-Davies; R B Utting (1914). The Handbook to English Heraldry (11a ed.). Londres: Reeves i Turner. OCLC 2034334 – a través del Projecte Gutenberg.

Fox-Davies, A.C. (1904). L'art de l'heràldica: una enciclopèdia de l'armeria. Londres i Edimburg: T C i E C Jack - a través d'Internet Archive.

Fox-Davies, A.C. (1907). Insígnies heràldiques. Londres: John Lane. OCLC 4897294 - a través d'Internet Archive.

Fox-Davies, A.C. (1909). Una guia completa d'heràldica. Londres i Edimburg: T C i E C Jack. OCLC 474004850 - a través d'Internet Archive.

Starkey, David (2008). Enric - Príncep virtuós. Londres: Harper. ISBN 978-0-00-729263-9.

Savi, Terenci; Richard Hook; William Walker (1980). Heràldica Medieval. Osprey. ISBN 0-85045-348-8.

Enllaços externs

Tudor Rose a SF Presidio, Ch+D Magazine

mostrar

v
t
e

Heràldica reial al Regne Unit

mostrar

v
t

e

Regne d'Anglaterra

mostrar

v
t
e

Guerres de les Roses

mostrar

v
t
e

Roses